

Mattilsynet
Seksjon for dyrevelferd
Felles postmottak
Postboks 3832381 Brumunddal

Deres ref.: 2014/259805

Vår ref.: 16/78292

Dato: 11.01.2017

HØRING - FORSLAG TIL ENDRING AV FORSKRIFT OM HOLD AV HØNS OG KALKUN

Vi viser til høringsbrev datert 1. desember 2016 (deres ref. 2014/259805) vedrørende høring rundt forslag til endring av forskrift om hold av høns og kalkun. Endring av forskriften er et ledd i implementering av et dyrevelferdsprogram for kalkun.

Oppsummering

Mattilsynet har vurdert dyrevelferden i kalkunproduksjon. Tilsyn i besetninger og tilbakemelding fra kjøttkontrollen ga indikasjon på betydelige helse- og velferdsproblemer hos dyrene, noe som ble bekreftet i en rapport fra Vitenskapskomiteen for mattrygghet (VKM) i februar 2016. Spesielt ble hudskader i forbindelse med fuktig strø trukket frem som et velferdsproblem hos kalkun. Rapporten viser et klart behov for tiltak, både i forhold til produsentenes kompetanse, driftsmessige forhold og forbedring av beinhold hos dyrene. Endringer i forskriften, inkludert krav om deltakelse i et dyrevelferdsprogram for kalkun, er et ledd i dette arbeidet.

Endringer i §5 Virkeområde

I §5 har man valgt å ikke stille krav om kurs i dyrevelferd godkjent av Mattilsynet til kalkunprodusenter, slik det er gjort for slaktekyllingprodusenter, men åpner isteden for andre måter å tilfredsstille kompetansekravet på, som for eksempel kurs arrangert av fjørfenæringen.

Mattilsynets egen vurdering sammen med VKM rapporten har dokumentert store utfordringer med velferd i kalkunproduksjon, og det er svært viktig at et dyrevelferdsprogram for kalkun bygges opp på et fundament av økt kompetanse blant produsentene. Det er derfor Veterinærinstituttets mening at det bør stilles krav om dyrevelferds kurs til kalkunprodusenter på lik linje med slaktekyllingprodusenter, og at kravene til kursinnhold bør spesifiseres i forskriften på lik linje som for slaktekylling. Argumentet om at kalkunproduksjonen er liten og at et slikt opplegg derfor ikke er nødvendig, er etter vår mening ikke godt nok. Selv om næringen er liten, dreier det seg om et stort antall dyreindivider. Kursing av de rundt 60 produsentene burde være meget overkommelig.

Slik vi forstår dagens praksis arrangerer ikke Mattilsynet egne kurs for slaktekyllingprodusenter, men godkjenner kursene som arrangeres av fjørfenæringen, som for eksempel fjørfeskolen. Dette bør være et opplegg som enkelt kan overføres også til kalkunproduksjon. Fjørfeskole for kalkunprodusenter arrangeres fra tid til annen av fjørfenæringen. Det er vår mening at en målrettet og ensartet kurs for kalkunprodusentene i større grad vil inspirerende produsentene til felles innsats mot et felles mål.

Nytt kapittel om spesielle bestemmelser for kalkun

Det er viktig at et nytt kapittel med spesielle bestemmelser for kalkun inneholder en paragraf med dyreartsspesifikke krav i forhold til klima, lys, fôr og vann, på lik linje med det som eksisterer for slaktekylling.

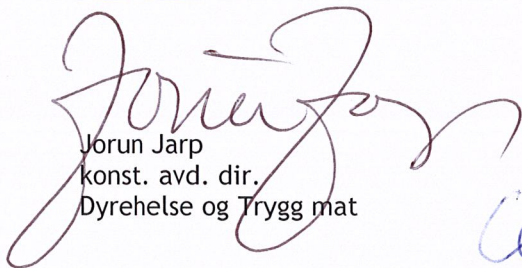
Krav om dyrevelferdsprogram for kalkun

Et hovedmoment i dyrevelferdsprogrammet for slaktekylling er tråputeskår, som er en anerkjent indikator for miljøet i dyrerommet, og har direkte betydning for dyrevelferden hos slaktekylling.

Sviskader på tråputer er en betennelse i huden forårsaket av fuktighet og irriterende kjemikalier som dannes i vått strø. Dyrene har misfarginger og sår i huden på tråputene og på hasene. Skadene sees hos både slaktekylling, kalkun og frittgåendehøner. Strøets beskaffenhet påvirkes av dyretetthet, eventuelle tarminfeksjoner som gir diaré, vannsøl, temperatur og luftfuktighet, strøtype samt eventuell tilførsel/vedlikehold/utskifting av strø.

Registrering av sår/skader under tråputene er et av momentene som er tatt med i dyrevelferdsprogrammet for kalkun, men det er ikke lagt opp til en regulering av dyretetthet på grunnlag av tråputeskår, slik som hos slaktekylling. Økonomiske incentiver for å redusere tråputeskader har vært vellykket i kyllingproduksjonen og Veterinærinstituttet ser ingen grunn til at man ikke skal bruke samme virkemiddel i kalkunproduksjon. Samtidig vil en reduksjon av dyretettheten på bakgrunn av tråputeskår kunne gi økt kunnskap om forholdet mellom dyretetthet hos slaktekalkun og denne typen miljø- og velferdsproblem.

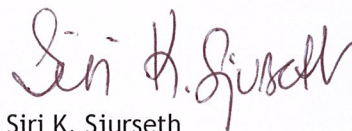
Med hilsen

Jorun Jarp
konst. avd. dir.
Dyrehelse og Trygg mat

Cecilie M. Mejdell
Fagansvarlig dyrevelferd og hest
Dyrehelse, vilt og velferd

Siri K. Sjurseth
Fagansvarlig fjørfe
Dyrehelse, vilt og velferd